‘Poëtisch ont-en beboezemen’. Lichamelijk-literaire visies en strategieën in het werk en de correspondenties van Robberechts en Stassaert

Kate Dejonckheere

In mijn bijdrage wil ik focussen op de literaire periode 1969-1975 van de auteurs Daniël Robberechts en Lucienne Stassaert. Ik doe enkele suggesties over wat de werken van en correspondenties tussen Robberechts en Stassaert ‘blootleggen’ over het lichaam als object enerzijds en de literaire en poëticale functie van het lichaam anderzijds. De klemtoon ligt op werken als *De grote schaamlippen* (1969), *Aankomen in Avignon* (1970) en *Praag schrijven* (1975) van Robberechts en *Best mogelijk* (1975) en *Een kleine zeeanemoon* (1975) van Stassaert. Deze werken komen eveneens aan bod in hun ongepubliceerde correspondenties uit de genoemde periode. De correspondenties vermengen literaire anekdotiek en essayistiek, visies over hun eigen en elkaars werk, poëticale discussies, intertekstuele verwijzingen en zelfs illustraties. De epitekstuele benadering belicht zowel tegengestelde visies als poëticale consensus. De focus ligt met thema’s als erotiek, schaamte en mutatie op het vrouwenlichaam en de rol van het lichaam tijdens het schrijfproces, dat eveneens deel uitmaakt van de thematiek in de literaire werken van beide auteurs en in hun poëticale visies en literaire zoektochten op een groter niveau. Mijn opzet is om enkele kwesties te benaderen die tot verdere reflectie en discussie kunnen leiden. Ik beoog de opvattingen te kaderen binnen filosofische (voornamelijk fenomenologische) en feministische benaderingen van lichamelijkheid. Met een literair-fenomenologisch perspectief hoop ik voorbij te gaan aan dominante dichotomieën als constructivistisme/ deconstructivistiche en nature/ nurture in discussies over literatuur en gender. Net zoals in de benadering van ‘corporeal feminism’ (oa. Grosz 1994 en Kirby 1997) vormt de specificiteit van lichamen en seksuele verschillen het startpunt, met corporele ervaringen als zwangerschap, geboorte en menstruatie.